

ด้วยต้องข้างทางแถว ๆ นั้นเหวตัก
ขออย่าให้วนนเป็นวนตาย
ครนพอลงคดยกระเด็นใจเค้นหนัก
ให้เสียของต้องหัดตาไม่กล้ามอง
ถึงบ่อไก่เหตุนั้นไก่อยู่บ่อ
มีแต่ป่าเตะเรไรเลี้ยงได้เย็น
พอเหยียบย่างถึงปางมะขามบ่อม
เห็นแต่สระอาบนาขามไม่มี
พอลงถาดับเต่าเราเขม้น
แต่จะพบเต่าสักตัวก็เหลือใจ
ถึงป่าข้างเห็นแต่ค้างชนห้อย
พวกชาวบ้านต่างเข้าป่าดำกน
ถึงป่าชธิ! พากย์ยากแท้ ๆ
ผมไม่รู้ดับออกมาเหมือนผ่าฟัน
พอมายังบ้านทำอยู่บนเขา
ท่าเรือเม็ดหรือเรือบิน? อะไรกัน
พอลงบ้านแม่ศูนย์อาครหนัก
เพราะไม่ทราบความจริงที่ได้ฟัง
ถึงแม่ซำรถักพาพวกเราต้อง
ถึงหัวงัดาคดองเดียวเป็นเกตุยวไป
ถึงแม่งอนคองอนแน่มดำน้อย
ถึงสระแดงก็แดงจริงทุกประการ
ถึงแม่เตบอะไรเตบแปดบ ๆ เปรี๊ยะ
หรือถันงามเตบจากผ้าคิตคาเคือน
ถึงหนองบัวพมัวแต่ครุ่นคิด

ทรงระทกนกขอพรเทพทั้งหลาย
ยังเสียคายกายเก่ากตัวเน่าพอง
ด้วยทางหักเหวชนาบแทบทั้งต้อง
มุ่งจิตจงแต่ปู่เจ้าเขากระเด็น
นำหัวร่อบ่อไก่อมองไม่เห็น
นากระเซ็นจากผาทั้งคาบปี
ข้าคอยค้อมมองคัมขามตามไพรศรั
เป็นแหล่งที่เทยวเด่นเย็นฤทัย
มองไปเห็นระหารธารน้ำได้
ข้างกระไรชอกก็แปลกแรกไคยิน
ค้วนอย ๆ โผนแกว่งตะเคงปลัน
ค่อให้บินหนีได้ไม่พ่นบน
อะไรแน่ความหมายให้สุดฝัน
หากผู้อนรูปร่างอย่าพาดกน
พวกเราเฝ้าหัวร่อเพราะ “ชาน” ชัน
จึงคงชนสูงเคิดังดังขรบง
ดูจากขอผ่านเรื่องเบองหนหลัง
เรื่องครึ่งหลังเป็นมาถ่ถานใด
ตามดำคดองสายใหญ่หน้าหาดไทด
ผ่านคันไทรน้อยใหญ่ไกดดำธาร
เป็นที่คอยเรือนงอนงามนามส้มบ้าน
ธารน้ำผ่านแดงถางระหว่างเรือน
คงเป็นเตี้ยฟ้าคะนองก้องสระเทอน
คนกถวดเดือนรบคองนามตามกระบวณ
ปล่อยดวงจิตให้เป็นเช่นจิตหวด